

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 92615/2021
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Марина Цветић-Мићић и Велисав Мићић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Основни суд у Ивањици, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Основног суда у Ивањици за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Основног суда у Ивањици Прр 102/2021 **ОДРЕЂУЈЕ** СЕ Основни суд у Чачку.

Образложење

Тужиља АА из ... је 19.03.2021. године поднела тужбу Основном суду у Ивањици, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету тог суда П 407/17.

Основни суд у Ивањици је, у прилогу акта Прр 102/2021 од 01.06.2021. године, Врховном касационом суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је том суду тужиља поднела тужбу ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Ивањици П 407/17, коју је својим незаконитим поступањем проузроковао управо Основни суд у Ивањици, па налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7, у вези става 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Наиме, према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози (став 1), да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају испуњени су услови из члана 62. став 1. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву представљају оправдане разлоге за делегацију (тужиља тужбом тврди да јој је штету проузроковао управо суд пред којим је поднета тужба), због чега је целисходно да се одреди други стварно надлежан суд, па је на основу члана 62. став 7. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић